

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **P. S.**

skazanego z art. 190 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją

wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 28 października 2011 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego

z dnia 21 czerwca 2011 r.,

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W złożonym wniosku skazany P. S. wniósł o „wstrzymanie wykonania kary do czasu rozpoznania kasacji” wniesionej przez jego obrońcę. Wskazał przy tym, że pozbawienie go wolności pociągnęłoby dla niego i jego rodziny zbyt ciężkie skutki. On sam jest chory, a na swoim utrzymaniu ma również chore dzieci. Ponadto wykonanie kary spowodowałoby także niekorzystne skutki dla prowadzonej przez niego działalności gospodarczej – firma przestałaby istnieć, a jego rodzina stałaby się bankrutem.

Nie przesądzając oczywiście, na tym etapie postępowania, kwestii zasadności zarzutów i argumentacji podniesionej na ich poparcie, zawartych w kasacji obrońcy skazanego P. S. należy zauważyć, że sam fakt wniesienia kasacji nie stanowi dostatecznej podstawy do wstrzymania wykonania prawomocnego

wyroku. Zgodnie z regułą wyrażoną w art. 9 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczynają się bezzwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia. Przyjmuje się bowiem, że orzeczenie prawomocne jest orzeczeniem prawidłowym i Sąd orzekający w trybie art. 532 § 1 k.p.k. tylko wtedy powinien wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, gdy charakteryzuje się ono – przy pobieżnej nawet lekturze – takimi wadami, że uwzględnienie skargi kasacyjnej jawi się jako wielce prawdopodobne (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 2004 r., V KK 165/04, R-OSNKW 2004, poz. 1246). Instytucja procesowa wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma bowiem charakter wyjątkowy, a więc musi być ono uzasadnione szczególnymi okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji, spowodowałoby dla skazanego skutki wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne. Jakkolwiek przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie przewiduje żadnych warunków, od których uzależnia wstrzymanie wykonania orzeczenia, to jednakże nie ulega wątpliwości, że za jego wstrzymaniem mogą przemawiać okoliczności jedynie wyjątkowe. Skoro bowiem kasację wnosi się od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc od wyroku objętego domniemaniem trafności ustaleń przyjętych za jego podstawę, to treść zarzutów kasacyjnych tylko wyjątkowo może prowadzić do wstrzymania wykonania orzeczenia, a mianowicie wtedy, gdy ich ranga i prawdopodobieństwo zasadności są tak wysokie (bliskie oczywistej zasadności), iż podważają racje nakazujące respektować wspomniane domniemanie trafności dokonanych w sprawie ustaleń (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2004 r., V KK 332/04, R-OSNKW 2004, poz. 2347).

Zważając natomiast na przypisane skazanemu przestępstwa, rodzaj orzeczonej wobec niego kary oraz zarzuty kasacyjne, które nie jawią się bynajmniej jako oczywiście zasadne, nie sposób uznać, że wykonanie wobec skazanego kary – przed rozpoznaniem kasacji – pozostawałoby w jaskrawej kolizji z zasadą sprawiedliwości. Nie można przy tym tracić z pola widzenia i tego faktu, że okoliczności na które powołuje się skazany w swoim wniosku mogą stanowić podstawę do wystąpienia w trybie przepisów Kodeksu karnego wykonawczego o odroczenie wykonania kary (art. 150-151 k.k.w.) lub też – w razie rozpoczęcia wykonywania kary - o przerwę w jej wykonaniu (art. 153 k.k.w.).

Z tych też względów, mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.